

Dopis k adventu a zahájení nového liturgického roku

„Hle přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy splním to dobré slovo...“

Jeremjáš 33,14

Sestry a bratři,

pozdravuji vás na začátku nového liturgického roku. Nejistota v čase pandemie nás však vede k tomu, že naše každoroční těšení se na Vánoce je jiné, a zřejmě mnohé z toho, co jsme si zvykli s Vánocemi spojovat ve společnosti, v rodinném a osobním životě, ale i v našich náboženských obcích, nebude možné v plné míře uskutečňovat.

Právě proto je pro nás křesťany v případě liturgického roku církve a svátků důležité dostávat se k tomu podstatnému a držet se toho. Tím podstatným pro nás je být schopni a umět naslouchat Božímu oslovování. Bůh ve své věrné stálosti a trpělivosti nás lidi oslovuje různými způsoby. Nejjasněji nás oslovuje prostřednictvím svého Syna Ježíše, který se pro nás stal člověkem, aby nám dal poznat, v čem spočívá pravý smysl našeho života, a ukázal nám jeho otevřenost k věčnosti.

Znovu zapalujeme světla adventních svíců a otevíráme stránky Písma svatého, abychom k sobě nechali během čtyř nedělí zaznívat biblické texty ze Starého a Nového zákona. Oddíly z biblických proroků obsahují naději upřenou k Boží pomoci a záchraně uprostřed všech tíživých událostí a jejich důsledků. První křesťané četli tato poselství proroků tak, že k jejich naplnění došlo v plnosti v Ježíši Kristu. V něm došlo ke splnění „dobrého slova“ (Jr 33,14). Ježíš již přišel na tento svět a naplnilo se tak prorocké starozákonné zaslíbení. Po uplynutí času Božího navštívení (L 1,68) – Ježíšova pozemského života a jeho odchodu k Otci – zůstává i dále otevřenost dějin a očekávání nového Božího příchodu. Tato otevřenost dějin je spojena s očekáváním události slavného příchodu Ježíše Krista. Právě toto adventní očekávání nás přibližuje k víře a naději prvních křesťanů, jakou dokládají epištoly, v nichž se toto téma na řadě míst vyskytuje, a jejichž úryvky se čtou v čase adventu.

Křesťané prvních generací očekávání „Kristova dne“ viděli v propojení s etickým nárokem „bezúhonnosti a svatosti“ (1 Te 3,13). Proto je pro nás křesťany v čase adventu důležitá duchovní příprava, jakou je bdělost (L 21,36), rozumnost (Mt 25,14) i vytrvalost (Mt 24,13). Ale nepřeslechnutelné je, že se k nám blíží a s Ježíšem Kristem přichází nezasloužená Boží spása a odpouštějící láska. Radostná zvěst o Božím příchodu v Kristu a o dobru zakoušeném v jeho blízkosti se vztahuje na potomky Izraele (Jr 33,14-16), ale i na lidi ze všech národů (Ř 15,12) a na celé stvoření (Zj 5,13).

Ať Bůh, který k nám v Kristu nepřestává mluvit, vás posiluje, povzbuzuje a naplňuje svou hojnou milostí. Ať jeho spásná blízkost je s vámi v době adventu i během celého liturgického roku. Ať jeho dobré slovo rozjasňuje vaši mysl i srdce!

Tomáš Butta
bratr patriarcha

Listopad L. P. 2021